

fuldt ud, det kirkelige Liv saa vilde være mindre mørkt nu, end det er.

Hvad nu selve Lovforslaget angaar, vil naturligvis den højtærede Formand nødig have, at man skal udtale sig mere derom end højst nødvendigt. Jeg har glædet mig over, at dette Lovforslag kom frem, jeg anser det for at være et Forslag af den allerstørste Betydning, men naar der nu tales om, at der skal bygges saa og saa mange Kirker, og at de skulle være monumentale, er det egentlig min Mening, at man skulde bygge dem saa lidt monumentale som muligt, og have for Øje, hvad der skal virke igennem dem. Naar der tales om, at det er for meget, Staten yder, kan jeg slet ikke finde det. Det er jo en stor og samlet Masse Mennesker, der bevæge sig her under sorgelige religiøse Forhold, og Staten er i højeste Grad interesseret i at forbedre disse Forhold. Jeg kunde endogjaa være tilbøjelig til at sige: lad os dog endelig saa de Penge, det er jo kun for 5 Aar, og dersom de ere rigelige, som de maatte kunne blive, naar man følger min Tanke, er det godt, at der kan være noget tilovers, Kjøbenhavn vil trænge til mange flere Kirker. I den Henseende vil jeg gøre opmærksom paa, at vi have jo en Virksomhed blandt private Folk for at modarbejde den kirkelige Nød, og vi have ogsaa den indre Mission for Kjøbenhavn, men den Forening, som gaar ud paa at opføre Kirker, den har jo allerede opført en Kirke, og den gør nu Gavn, der er stadig Søgning til den fra Omegnen, og det er ikke noget, Foreningen bliver staaende ved, den har allerede forberedt ude paa Vesterbro at bygge en, maatte to Kirker, og den samme Tanke er i Gang i Frederiksberg Sogn. Jeg siger dette, fordi jeg har den fulde og faste Overbevisning, at de Kirker, vi saa i Kjøbenhavn, saa vel inden for Voldene som uden for Voldene, ville alligevel saa saa store Sogne, at de ville trænge i højeste Grad til at hjælpes, og der vil en saadan Hjælp være særdeles gavnlig. Jeg ved f. Eks. et Sted, hvor en Mand har 2,000 Mennesker, som han er Sjælesørger for, og det har i højeste Grad vakt religiøst Liv og Følelse hos disse Mennesker, men det bliver jo for vidtløftig at omtale dette nærmere. — Der er et Punkt, som har spillet en væsentlig Rolle under Debatten her, det er Spørgsmaalet, om Præsterne maa have Lov til at tage mod Gaver. Det have vi jo allesammen; dersom en Mand kommer og vil give mig noget, har jeg Lov til at tage imod det, hvorfor maa saa Præsterne ikke gøre det? Men hvorfor det skal staa i denne Lov, at de have en saadan Ret, det kan jeg ikke indse, det allerimpleste er at lade Bestem-

melsen gaa ud og lade Folk indrette sig, som de selv ville.

Saa, der var meget, jeg endnu kunde ønske at tale om, men da Tiden er saa lang fremrykket, skal jeg her slutte.

Forsning: Jeg skal søge at fatte mig i Korthed. Efter de Udtalelser, som ere faldne, maa jeg især henvende mig til de ærede 3dje og 4de Medlemmer fra 6te Kred (Mhlefeldt-Laurvig og Sehested) som mente, at det Tilskud, Staten skulde give, var for stort. Jeg havde haabet, at det ikke skulde møde nogen Indsigelse, at Staten aarlig ydede 125,000 Kr. til at skaffe Kjøbenhavn ud over den Nød, som den er i, og derved ogsaa i Fremtiden kunde holdes ude af denne Nød, thi falder der et større Tilskud fra Staten bort, vil den samme Tilstand, som den ærede sidste Taler omtalte, ganske sikkert indtræde, det er min fulde Overbevisning. I Sammenhæng hermed maa jeg gøre opmærksom paa, at da Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse mente at kunne tilskyde 50,000 Kr. om Aaret, var det under den Forudsætning, at Staten ydede 150,000 Kr. Jeg kan ikke tro, at Kommunalbestyrelsen havde stillet sig saa velvillig, som den har stillet sig, dersom den havde troet, at Beløbet vilde blive nedsat. For øvrigt tilskyder Staten jo andre Steder store Beløb, den bygger Kirker, hvor Kommunerne ikke have Raad til det, og dersom Kjøbenhavn alene eller for det væsentligste skulde komme til at bygge disse Kirker, vil det komme til at tynges overordenligt haardt paa Kommunen.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kred (Knudsen) mente, at de Mænd, der tidligere havde været Borgerrepræsentanter, og som nu skulde genvalges, vilde falde af den Grund, at de havde stemt for, at Kommunen skulde bidrage til at skaffe Kjøbenhavn ny Kirker. Skulde det ske, kunde de Mænd tage sig det med overordenlig Ro. Det ærede Medlem ser anderledes paa, hvad en Borgerrepræsentant har at tage Vare, og hvorledes han i det hele taget er stillet, end f. Eks. jeg gør. Jeg mener, at det kan blive en Vættelse for de Folk at komme ud af det, thi det er intet ringe Arbejde, som Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter have, og det at være Borgerrepræsentant giver store Forpligtelser, men medfører ikke Spor af flere Rettigheder, end alle andre have. Det ærede Medlem udtalte, at der ikke er Kirkenød her i Kjøbenhavn, og at man i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation ikke havde fremført som en Grund til, at Kommunen skulde yde Bidrag, at der var Mangel paa Plads i Kirkerne. Jeg tror, at hvis det ikke er